

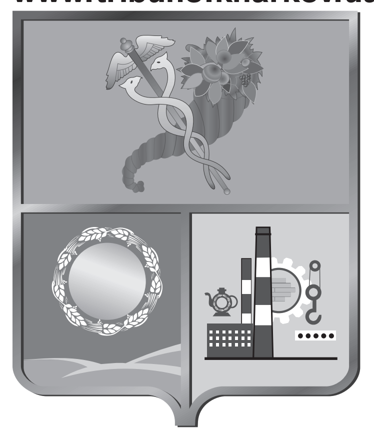
Страницы истории

стор. 2

«Балаганчики» на Молодіжній і Квартальній

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА трудящих

20 червня 2012 р.
Середа
№44
(8806)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Ілляшенко Ігор Миколайович — заступник начальника служби у справах дітей райдержадміністрації;

Макаренко Валерій Сергійович — депутат районної ради;

Святаш Дмитро Володимирович — депутат Верховної Ради України;

Балога Віктор Іванович — міністр надзвичайних ситуацій України;

Кучков Петро Володимирович — Зміївський міський голова;

Федорчук Євген Данилович — заступник директора департаменту — начальник управління транспортних та пасажирських перевезень Департаменту транспорту і зв'язку Харківської міської ради;

Клименко Сергій Володимирович — керуючий справами виконавчого апарату Харківської обласної ради;

Наконечний Володимир Васильович — голова адміністрації Ленінського району Харківської міської ради;

Ярош Павло Миколайович — головний спеціаліст апарату райдержадміністрації!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Особливості списання майна державної власності

Списання майна державної власності в організаціях, підприємствах та установах, регулюється Порядком списання об'єктів державної власності, затвердженого Постановою КМУ від 8 листопада 2007 р. N1314 (далі — Порядок). Згідно з зазначеним Порядком, списання майна здійснюється суб'єктом господарювання, на балансі якого воно перебуває, на підставі прийнятого суб'єктом управління рішення про надання згоди на його списання. Рішення про надання згоди на списання майна оформлюється у формі розпорядчого акта, а про відмову в наданні такої згоди — у формі листа. Для розгляду документів, підготовки пропозицій щодо списання майна суб'єкт управління утворює комісію з розгляду питань стосовно списання майна, склад, регламент роботи і повноваження якої затверджуються розпорядчим актом. Склад комісії затверджується розпорядчим актом за підписом керівника суб'єкта господарювання. За результатами роботи комісії складається протокол засідання, до якого додаються: 1) акт інвентаризації майна, що пропонується до списання; 2) акти технічного стану майна, що пропонується до списання; 3) акти на списання майна; 4) інші документи (копія акта про аварію, висновки відповідних інспекцій, державних органів тощо (за наявності). У протоколі засідання комісії зазначаються пропозиції щодо шляхів використання майна, списання якого за висновками комісії є недоцільним, заходи з відшкодування вартості майна, в результаті інвентаризації якого виявлена нестача, чи розукомплектованого. Протокол засідання комісії, акт інвентаризації, акти на списання майна та технічного стану затверджуються керівником суб'єкта господарювання. Кошти, що надійшли в результаті списання майна, спрямовуються відповідно до вимог чинного законодавства.

Л. О. ПОД'ЯЧЕВА, завідувач сектору інспектування в Харківському районі Чугуївської МДФІ

НЕ ЗАБЫТЬ ТОГО, ЧТО БЫЛО

Семьдесят лет назад на нашу землю пришли завоеватели. Как жили наши бабушки и дедушки на оккупированной территории — об этом рассказывают выдержки из сохранившихся архивных документов.

Все дальше и дальше уходит в историю 1941 год, год, когда на нашу землю пришла Великая Отечественная война. Те, кому в тот год было всего по 5—10 лет, сейчас уже глубокие старики. А на смену приходит новое поколение, знающее о войне лишь из вскользь пролистанных школьных учебников да немногочисленных кинофильмов. И вот уже некоторые молодые люди, причем не какие-нибудь моральные уроды, а вполне воспитанные и даже интеллигентные, позволяют себе высказывать шутки, мол, если бы деды не так старательно воевали, мы бы сейчас жили, как в Германии. Нет, не жили бы!

Нет смысла спорить и доказывать очевидные факты. Лучше пусть это сделают архивные документы того времени.

Из сводки украинского штаба партизанского движения о положении в районах Харьковской области, временно оккупированных врагом. 10 июня 1942 г.: «...Развернувшиеся активные операции [Красной Армии] на Харьковском направлении вынудили военное командование германской армии усилить строжайший контроль за передвижением местных жителей из одного населенного пункта в другой...

...Во время активных операций Красной Армии на Харьковском направлении германское командование, боясь возникновения эксцессов в тылу, впереди отступающих своих частей угоняло буквально всех мужчин и женщин...»

И еще один документ. Из сводки украинского штаба партизанского движения о состоянии экономики временно оккупированной врагом территории Харьковской области. 25 августа 1942 г.: «В Харьковской области колхозы превращены в так называемые «общинные дворы», во главе которых немецкими властями поставлены старосты.

Староста колхоза полностью подчинен районному немецкому коменданту и без его ведома не имеет права производить какие-либо выдачи хлеба и скота... Весенний сев 1942 г. проведен очень плохо. В с. Бабаи Харьковской области засеяно 10% по отношению к посевной площади прошлого года. Сев проводили лошадьми и коровами...

Дисциплина... установлена палочная. На работу выгоняет староста... Немцы объявили, что за невыход на работу в «общинные дворы» или на трудовую повинность (на ремонт дорог и другое) провинившийся первый раз подвергается штрафу 50 руб., вторично наказывается 25 розгами, а в случае саботажа — расстрел.

За невыполнение натуральных поставок к колхозникам применяются строгие репрессивные меры. Так, в с. Бабаи у колхозника Гуля, в с. Хорошево у колхозника Ткаченко за невыполнение поставок молока изъяты были коровы...

...Школы в оккупированных районах области нигде не работают. Отвечая на вопросы, заданные на сходках в с. Островерхово, Безлюдовка и др., «когда начнут работать школы», немцы отвечали, что для того, чтобы начали работать школы, необходимо перевоспитать учителей, а также заставить детей забыть то, чему их учили в советских школах.

В селах Бабаи, Хорошево, Высокий, поселках Ржавец, Жихорь и других Харьковской области все школы используют немцы под конюшни. Весь школьный инвентарь разрушен и сожжен. Клубы, хаты-читальни и библиотеки закрыты. Радио и газет в селах нет. Почта совершенно не работает...»

В этих документах нет моральных оценок, они содержат просто факты. Факты нашей истории, которую неплохо бы знать, просто для того, чтобы она больше не повторилась на нашей земле.

Виктория СТЕПКОВА

Жити і сподіватися

Мирне, спокійне життя нашої країни двадцять другого червня 1941 року раптово було порушено нападом фашистської Німеччини.

Солдатські вдови... Хто може зміряти їх біль і розпач, коли навіть сьогодні спогади про воєнне лихоліття викликають у них та в їхніх дітей сльози?

Пам'ятали жінки та їх діти, як прощався з ними їх батько перед відправленням на фронт, а серце віщує біду, бо знаєш: щодня, щохвилини з найдорожчою людиною може статися непоправне, а ти нічим не можеш допомогти.

Згадують зараз діти війни, як вони зі своїми рідними чекали листоношу з радістю, може, вісточку принесе з фронту, а потім з тривогою: не залітають більше в твою домівку фронтові трикутники. А були такі дні, коли поштарка, ховаючи очі, вручала листа, написаного чужою рукою, де повідомлялось, що загинула чи пропала без вісті їх дорога людина.

У багатьох наших жінок були схожі долі, всі вони отримали повідомлення, що їхні чоловіки пропали без вісті, та незважаючи на це продовжували чекати. Бо не бачили їх мертвими і вибігали на кожен стук, коли з війни додому поверталися солдати.

Та щастя обійшло їхню долю. Не повернувся з війни Стеценко Яків Мефодійович. Сім'я отримала лише одного листа, в якому йшла мова про бої в 1943 році, а згодом повідомлення про те, що він пропав без вісті. Його дружина Наталія Іванівна разом з донькою та сином чекали повернення батька, та до цього часу не мають повідомлення про місце його поховання.

Довгий час розшукувала місце поховання свого дідуся Прокопенка Олександра Федоровича його онука Клименко Тетяна Миколаївна. Було відомо, що він загинув 06.03.1943 року в Харківській області, а декілька днів назад стало відомо, що його поховали в селі Різдвяне Валківського району Харківської області.

Почесний громадянин м. Мерефа Т. Майборода (третя праворуч), 2009 р.

В 1941 році на фронт пішов Тертишин Павло Павлович, залишивши дружину Віру Іванівну з двома малолітніми дівчатками. У тому ж році вони отримали листа від батька, в якому він розповідав про тяжкі бої під Смоленськом, а згодом надійшов лист, в якому повідомлялось про його смерть. Стало відомо, що загинув Павло Павлович в 1941 році і похований поблизу міста Смоленська.

Проживає в нашому місті Маршавіна Клавдія Григорівна. Її чоловік Маршавін Іван Михайлович пішов на фронт з перших днів війни. У родині народилася в цьому ж році донька. Батько пропав без вісті. Донька ніколи не бачила батька і все життя його чекала. Клавдії Григорівні скоро виповниться 87 років, але вона і до цього часу мріє, що наступить в її житті такий момент, коли вона щось дізнається про свого чоловіка, а, можливо, зможе розшукати могилу і вклонитися востаннє дорогій людині...

Гриша Килина Ананіївна проводжала свого сина ще до війни на військову службу. Почалася війна, її син Василь Андрійович воював під Ленінградом. 15 лютого 1944 року він загинув і похований в місті Луга. Все своє життя мати проливала сльози. В 1958 році вона отримала ощадкнижку, в яку син відкладав гроші для матері під час служби і до війни.

71 рік минув з того дня, коли почалася страшна війна. Постаріли діти тих солдатів. Виросли їх онуки та правнуки, які згадують про своїх рідних та близьких, які загинули на війні. Але не виходить із пам'яті Велика Вітчизняна війна, ті страшні дні, коли сльози матерів та дітей проливалися на всіх континентах земної кулі. А якби зібрати всі ці сльози воєдино, то було б велике, ні з чим не зрівняне солоне озеро людської болі та скорботи.

По всій землі розкидані братські та одинокі поховання, в яких лежать сини та доньки жителів нашого міста Мерефа, всієї України. Про це треба зажди пам'ятати.

Т. І. МАЙБОРОДА, директор зразкового музею бойової слави міста Мерефа, фото з архіву редакції

К 80-летию Харьковской областной организации работников госучреждений

СТРАНИЦЫ ИСТОРИИ

Харьковщина по праву считается колыбелью профсоюзов Украины. Первые профсоюзы в Харькове на нелегальной основе возникли в 1904 году, окончательно они сформировались в 1905 году. В этом же году был заключен первый коллективный договор.

Разрешалось существование объединений рабочих по профессиям в рамках жестких ограничений. Не получили этого разрешения железнодорожники, связисты, работники банков и государственных учреждений.

После февральской революции профсоюзы активизировали свою деятельность, их численность увеличивается, Харьков начинает играть все более важную роль в рабочем движении Украины. Здесь создаются региональные профсоюзные центры Южного края, Донецкого и Криворожского бассейнов.

В 1917 году прошедший в Харькове 1-й Всеукраинский съезд профсоюзов создает Южное бюро по руководству профсоюзами Украины, Дона и Кубани, а в 1924 году в Харькове 2-й Всеукраинский съезд профсоюзов избрал Всеукраинский совет профессиональных союзов. Профсоюзное движение Украины приобрело свой центр, который размещался в Харькове, в то время столице Украины.

В 1934 году столицей Украины стал город Киев.

Одновременно с остальными профсоюзами проходил свой исторический путь отраслевой профсоюз работников госучреждений.

В царской России государственным служащим запрещалось создавать профсоюзы. Только после победы Февральской революции в 1917 году этот запрет был снят. Сразу создается профсоюз работников городского общественного самоуправления. В апреле 1917 года был образован профсоюз служащих страховых учреждений г. Харькова и Харьковской губернии, который просуществовал до 1919 года. В мае 1917 года создается Союз правительственных служащих, который после провозглашения советской власти преобразуется в Профессиональный союз правительственных служащих г. Харькова и Харьковской губернии (январь 1918 года).

Период гражданской войны характеризовался частой сменой власти. В Харькове она за неполные два года менялась семь раз. И каждая приходила со своими законами и органами управления. Положение рядовых государственных служащих было незавидным. При большевиках к ним относились с недоверием как к «мелкой буржуазии», с приходом другой власти упрекали в сотрудничестве с прежней.

После окончательного утверждения советской власти в июле 1920 года был создан Харьковский губернский отдел Всесоюзного профессионального союза советских и торговых служащих, который просуществовал до 1925 года, когда был преобразован в окружной отдел. В 1923-м году в него входили организации губкома партии, губотдела РКИ, Верховного суда, губотдела социального страхования, губисполкома, прокуратуры, кооперативного объединения ветеранов войны и труда, губернского военно-потребительского общества и т. д.

В марте 1931 года по решению 5-го пленума ВЦСПС и Центрального комитета отраслевой профсоюз разделился на профсоюз работников госучреждений и профсоюз кооперации и госторговли. В 1932 году после упразднения губерний была создана Харьковская областная организация профсоюза работников госучреждений, которой в этом году исполняется 80 лет. Впоследствии в него вошли областные организации самостоятельных профсоюзов: суда и прокуратуры (существовал с 1930 по 1932 год), финансово-банковских работников (1943— 1956 гг.) и др.

Областной комитет принимал активное участие в создании Профсоюза работников госучреждений Украины после провозглашения ее независимости в 1990 году *(на фото — делегаты учредительного съезда от Харьковской области, крайний справа во втором ряду — бывший председатель Харьковского райкома профсоюза А. И. Залозный)*.

Сложное экономическое положение заставляет искать новые формы и методы работы по защите трудовых и социальных прав членов профсоюза. Ежегодно сотни человек обращаются в обком профсоюза за бесплатными юридическими консультациями, правовой, материальной поддержкой и получают их. Осуществляется контроль соблюдения трудового законодательства. Профсоюзные организации постоянно обращаются в государственные органы по поводу повышения заработной платы работникам наших учреждений.

Благодаря действиям отраслевого профсоюза 12 апреля 2012 года принят Закон Украины 4647-VI «О внесении изменений в Закон Украины «О Государственном бюджете Украины на 2012 год», которым увеличены отчисления на оплату труда специалистов районных госадминистраций за счет установления дифференцированных надбавок к должностным окладам. На эти цели местным государственным администрациям предполагается перечислить около 220 млн грн.

Областная организация насчитывает более 16 тыс. членов профсоюза. В ее структуру входят районные профсоюзные организации, наиболее многочисленной из которых является Харьковская, которая насчитывает 30 первичных организаций и около 500 членов профсоюза.

Председателем райкома профсоюза является руководитель аппарата Харьковской районной администрации А. П. Гацько.

Активно работают в выборных профсоюзных органах:

— Ю. И. Шевченко, начальник организационного отдела районного совета, который избран председателем профсоюзного комитета, а так же заместителем председателя райкома профсоюза. За добросовестную общественную работу президиум областного комитета наградил его Почетной грамотой;

— Т. В. Авилова — главный бухгалтер районного комитета профсоюза, награжденная Почетной грамотой Центрального комитета;

— А. С. Мацепура, бухгалтер Мерефянского горсовета, председатель профкома, член райкома;

— В. И. Редванская, деловод Манченковского поссовета, профорганизатор, член ревизионной комиссии районной профорганизации;

— Т. А. Куценко, ведущий бухгалтер Пивденногородского совета, председатель профкома;

— В. А. Гришина, бухгалтер Высочанского поссовета, председатель профкома;

— Н. М. Кравец, начальник ВУС Глубоковского поссовета, профорганизатор и ряд других.

Хочется вспомнить и ветеранов, создававших и приумножавших профсоюзные традиции, среди них Н. Я. Приз, Н. М. Большукина, О. Н. Безродная и многие другие.

Все они заслуживают самых искренних слов благодарности за добросовестный бескорыстный труд на общественных началах.

Районный комитет, профкомы первичных организаций существенное внимание уделяют решению социальных вопросов. Коллективные договора заключены во всех госучреждениях района.

В ходе подготовки к заседанию президиума областной комитет ознакомился с практикой колдоговорной работы в районе, оказал трудовым коллективам практическую помощь. Отмечено, что лучшие двусторонние соглашения заключены в Будянском поселковом и ряде других советов.

Чтобы поддержать людей, оказавшихся в бедственном положении, им оказывается материальная помощь. На эти цели райком профсоюза расходует более трети средств профбюджета. Комитеты профсоюза проводят значительную работу по летнему оздоровлению детей, организации новогодних утренников, обеспечению детей новогодними подарками. Через комиссии по социальному страхованию организовано оздоровление трудящихся.

Сознание того, что Харьковщина стоит у истоков создания профсоюзов Украины, накладывает на нас особую ответственность за судьбу профсоюзного движения, которое сейчас, как и вся страна, испытывает серьезные трудности. Надеемся, что общими усилиями эти трудности будут преодолены.

В. БУЙНОВ, председатель Харьковского обкома профсоюза работников госучреждений

«БАЛАГАНЧИКИ» НА МОЛОДІЖНІЙ І КВАРТАЛЬНІЙ

■ *Конфліктна ситуація*

Василь ЧИГРИН,
фото автора

Керівництво Пісочинської селищної ради посилило контроль за ефективністю і законністю використання земельних ресурсів орендаторами та різними суб'єктами підприємницької діяльності.

Хто споює неповнолітніх?

Протягом кількох останніх років мешканці вулиць Молодіжної та Квартальної в селищі Пісочин просто втратили спокій у сім'ях, боячись відпускати на вулицю своїх неповнолітніх дітей. Саме на цих вулицях розташовуються кафе-магазин та торговий кіоск горепідприємця Гашимова Алюсіфа Мірягуб огли (на сьогодні орендатор В. І. Романоускене), що завдають величезного клопоту місцевим жителям. Там, усупереч закону, без всяких дозволів і обмежень, реалізовують спиртні напої та цигарки навіть дітям. Вечорами і вночі ці торгові точки перетворюються на справжні балагани, де збираються сумнівні компанії, галасують, розпивають спиртні напої, брутально матюкаються і навіть кидають у вікна сусідніх житлових будинків пусті пляшки з-під пива чи горілки.

— Сусідство з цією «забігайлівкою» просто заважає нам спокійно і нормально жити, звідти постійно доноситься непристойна лайка, галас, шум, — розповідає мешканка дев'ятиповерхівки по вулиці Молодіжній Валентина Линець. — Ніхто на наші зауваження не реагує, а в будинку проживає багато людей похилого віку і навіть хворих, яким спокій просто необхідний. Невже не можна знайти управу на таке неподобство?

Навіть правоохоронні органи, на жаль, чомусь мало реагують на численні скарги та звернення місцевих жителів. Попри те, що було навіть зафіксовано кілька випадків отруєння неповнолітніх спиртними напоями, реалізованими в цих кіосках, — ніхто не заборонив торгувати алкоголем в непристосованому приміщенні без відповідного дозволу. Більше того, на одного з батьків (Устінова Д. В.), який звернувся із заявою до начальника Пісочинського СВМ Харківського РВ ГУ МВС України в Харківській області Юрченка О. О. з проханням ужити заходів до продавця кіоску, розташованого по вул. Квартальній, яка продала його 12-річному сину алкогольний напій «Бірмікс», було складено адміністративний протокол за ст. 184 ч. 1 «Невиконання батьками або особами, що їх замінюють, обов'язків щодо виховання дітей», який направлено до Харківського районного суду. Тобто по суті було покарано «потерпілого» заявника, а не безпосереднього винуватця — реалізатора спирного неповнолітньому.

Справа з «бородою»

Як вдалося з'ясувати нашій редакції, історія цього, так би мовити, «тіньового» бізнесу Гашимова в Пісочині розпочалася ще вісім років тому, коли він, як учасник подій в Афганістані, отримав тимчасовий дозвіл на відкриття торгових кіосків. Ще в 2005 році термін цього тимчасового дозволу скінчився, але узаконити свої взаємовідносини з Пісочинською селищною радою Алюсіф Мірягуб огли не став. Більше того, в 2008 р. він подав судовий позов визнати своє право власності на «малі архітектурні форми». Господарський суд Харківської області, без участі протилежної сторони (Пісочинської селищної ради), як не дивно, визнав це право за «підприємцем-варягом». Чому саме «варягом»? Та тому, що Гашимов ніколи не був мешканцем ні Пісочина, ні навіть Харківського району. За деякими даними, він мешкає в селі Подвірки Дергачівського району, за іншою інформацією — проживає в Харкові. А от свій сумнівний бізнес він намагається розповсюджувати на різні приміські населені пункти. Скажімо, на селище Солоницівку Дергачівського району, де тамтешньою місцевою радою нещодавно також було оскаржено в суді незаконне використання підприємцем земельної ділянки, де розташовані його кіоски.

Пісочинська селищна рада, в судовому порядку, наполегливо намагається боротися по суті з самозахопленням земельних ділянок на своїй території, звернувшись до Господарського суду Харківської області із позовними заявами до відповідача ФОП Гашимова Алюсіфа Мірягуб огли звільнити земельні ділянки по вулицях Молодіжній і Квартальній та за власний рахунок привести їх в придатний стан і повернути їх за належністю Пісочинській селищній раді.

По одному з позовів Пісочинської громади (торговий об'єкт по вулиці Молодіжній, 1-а) Господарським судом вже винесено рішення і взято до виконання відділом державної виконавчої служби Харківського районного управління юстиції

Чиясь «рука» чи тихе саботування?

Виконуючи рішення Господарського суду Харківської області, 14 червня о 10 год. 30 хв. представники відділу державної виконавчої служби районного управління юстиції, разом з юристом та депутатами Пісочинської селищної ради, кореспондентом газети «Трибуна трудящих» і представниками громадськості прибули на вулицю Молодіжну, 1-а в селищі Пісочин для виконання судової постанови. Але в зазначений термін чомусь не прибули ні представники міліції, ні спеціальна техніка, ні сам власник магазину-кафе, хоча усі вони були попереджені заздалегідь. А представники міліції просто зобов'язані були там бути для підтримання порядку і дотримання законності. Лише хвилин через 15—20 на місце події прибули електрики ТБ «Надія», які відключили електроенергію від торгового закладу.

— Важко сказати, що завадило прибути співробітникам Пісочинського СВМ Харківського РВ ГУ МВС України в Харківській області, — зазначив у своєму коментарі для районки представник виконавчої служби Олександр Данько. — Хоча правоохоронці в курсі справ, адже ми вже втретє прибуваємо сюди. Не зрозуміло, чому не прибула й техніка. Її повинно бути щонайменше три одиниці (бульдозер, автокран, екскаватор), а за неприбуття техніки ми можемо накласти штраф за порушення графіку упровадження в життя рішення суду...

Після дзвінка представника виконавчої служби до Харківської міжрайонної прокуратури, там рекомендували скласти на місці протокол про неможливість виконання судового рішення, підкріпивши його свідченнями наявних осіб і надіслати цей документ в прокуратуру для подальшого реагування.

Ось так минулого четверга закінчилася чергова спроба ліквідувати самобуд по вулиці Молодіжній, 1-а в селищі Пісочин. Не хотілося припускати найгірше, але складалося враження, що відбувається банальне зволікання виконання законного рішення Господарського суду Хаківської області. А розібратися в цьому повинна саме прокуратура. Інакше розмови про правову державу, боротьбу з корупцією, дотримання законності залишатимуться лише пустими балачками, які навряд чи викликатимуть довіру до влади та дієвість її інститутів.

Саме за таким високим парканом розташовується галасливий «балаганчик» на вул. Молодіжній, 1-а

Коли верстався номер

Щодо подальшого розвитку подій на вул. Молодіжній, 1-а в четвер, 14 червня.

Вже після того як представники виконавчої служби склали протокол про неприбуття техніки і правоохоронних органів на місце виконання судового рішення, відреагувала Харківська міжрайонна прокуратура, яка все ж зобов'язала працівників Пісочинського СВМ та Курязького ДБК розпочати знесення незаконно збудованого цегляного муру на самозахопленій земельній ділянці по вул. Молодіжній, 1-а. Працівникам державної виконавчої служби та представникам селищної ради і громадським активістам знову довелося повертатися на попереднє місце, де вони вже були того дня о 10 год. 30 хв. На цей раз, після наполягання прокуратури, на місці було вже 4 міліціонери, а також екскаватор. Реалізатор кіоску закрилася з середини і нікого до себе не впускала, аж поки не прибули юрист Гашимова та орендатор Романоускене. Почалося тривале з'ясування стосунків між сторонами конфлікту, тому роботи змогли розпочати лише після 16 години дня, а тривали вони досить кволо, як кажуть, «без вогника». З такими темпами 14 червня не вдалося демонтувати й половини міцного паркана. Не було ще й 18 години вечора, як роботи були припинені й перенесені на інший день, у який керівництво Курязького ДБК обіцяло прислати потужнішу техніку.

Необхідні коментарі

Віктор Кощей, депутат Пісочинської селищної ради:

— Комісією самоврядного контролю Пісочинської селищної ради ще у вересні 2011 року ретельно обстежувалися земельні ділянки по вулиці Молодіжній, 1-а та Квартальній (біля будинку №17), на яких незаконно розташовуються торгові точки Гашимова А. М. Під час обстеження ділянок здійснювалася фотозйомка, складалися відповідні акти та дотримувалися всі юридичні процедури, передбачені законодавством. Є судові рішення Господарського суду Харківської області про знесення самовільної забудови за цими адресами в Пісочині. Тому ми вже вкотре намагаємося виконати судовий наказ, який набув законної сили.

Роман Гончаров, юрист, член комісії самоврядного контролю Пісочинської селищної ради:

— Дозволи на розміщення магазину з кафе по вул. Молодіжній, 1-а та вул. Квартальній (біля будинку №17) Пісочинською селищною радою не видавалися. Документи на землекористування земельною ділянкою площею 0,016 га або фактично зайнятою ділянкою 0,04 га, (вул. Молодіжна) та земельною ділянкою площею 0,005 га (вул. Квартальна), на яких зведені торгівельні павільйони, з селищною радою не узгоджувалися, договір оренди не підписувався. Тому користувач повинен був негайно звільнити самовільно зайняті земельні ділянки, за рішенням суду. Проте Гашимов А. М. цього не зробив, хоча йому було надано для цього відповідний час, відведений законом. Іншими словами, землекористувач просто проігнорував виконання судового рішення. Саме тому за справу взялася вже державна виконавча служба Харківського районного управління юстиції.

Людмила Устінова, громадська активістка, бабуся хлопчика, якому незаконно продали алкогольний напій «Бірмікс»:

— У цій, я б сказала, ганебній історії найбільше мене та багатьох пісочинців обурює поведінка правоохоронних органів, зокрема міліції та прокуратури, які б мали стояти на сторожі законності, рішуче усуваючи протиправні дії деяких підприємців та реалізаторів алкогольної продукції й цигарок на території нашої громади. По суті ж, начебто «реагуючи на заяву до міліції» мого сина Устінова Д. В. про вжиття заходів щодо реалізації в кіоску по вул. Квартальній, 17 (мікрорайон «Мобіль») алкогольних напоїв неповнолітнім, з Пісочинського СВМ нам направлена копія Постанови про відмову в порушенні кримінальної справи, затверджена начальником Харківського РВ ГУ МВС України в Харківській області від 20.04.12 року, де, зокрема, наче знущання, вказано, що покарають накладенням штрафу батька за начебто погане виховання сина.

Хай навіть не сподіваються в міліції, що я й моя сім'я, а також пісочинці — батьки неповнолітніх дітей (яким також продавали навіть горілку в названих кіосках), заспокоїмося на цьому. Ми зуміємо відстояти справедливість і безпеку своїх дітей — навіть якщо доведеться звертатися до Генерального прокурора України та Прем'єр-міністра Азарова!

Інформаційне повідомлення

Харківська райдержадміністрація повідомляє, що **переможцем конкурсу на право оренди нежитлового приміщення** Мереф'янської центральної районної лікарні площею 1 м² терміном на 2 роки визнано ПАТ «Мегабанк».

С. Л. ХМЕЛЬ, заступник начальника — начальник відділу промисловості та транспорту управління економіки райдержадміністрації

® Вакансії

Відділ централізованої видачі закордонних паспортів Управління міграційної роботи ГУ ДМС України в Харківській області здійснює **конкурс на посаду головного спеціаліста**.

Основні вимоги до кандидатів: громадянство України, вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст», «магістр». Стаж роботи за фахом на державній службі на посадах головного спеціаліста не менше 3 років, досконале володіння державною мовою та комп'ютерною технікою.

Документи надавати протягом 30 календарних днів із дня опублікування оголошення за адресою: м. Харків, вул. Римарська, 24. Довідки за тел.: 703-50-08.

Перелік документів, які потрібно надавати: заява, особова картка (2П-ДС) з додатками, документи про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння наукового ступеня або вченого звання, відомості про майно, доходи, витрати, зобов'язання фінансового характеру, дві фотокартки розміром 4х6 см, паспорт громадянина України, ідентифікаційний код, довідка про стан здоров'я.

***

Конкурс на заміщення вакантної посади провідного спеціаліста Куп'янського районного відділу ГУ ДМС України в Харківській області.

Основні вимоги до кандидатів: громадянство України, вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст», «магістр». Стаж роботи за фахом на державній службі на посадах головного спеціаліста не менше 3 років, досконале володіння державною мовою та комп'ютерною технікою.

Перелік документів, які потрібно надавати: заява, особова картка (2П-ДС) з додатками, документи про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння наукового ступеня або вченого звання, відомості про майно, доходи, витрати, зобов'язання фінансового характеру, дві фотокартки розміром 4х6 см, паспорт громадянина України, ідентифікаційний код, довідка про стан здоров'я.

Документи надавати протягом 30 календарних днів із дня опублікування оголошення за адресою: м. Харків, вул. Римарська, 24. Довідки за тел.: 703-50-08.

® Оголошення

Пережите

ЩО ПРИХОВУЄ «ЧЕТВЕРТИЙ» СТАВ?

Завдяки дослідницькій роботі краєзнавців із Руських Тишків, оприлюднено унікальні маловідомі факти з життя та діяльності літераторів так званого «розстріляного Відродження».

Тріумф і Голгофа першої столиці

Надзвичайно бурхливий і досить короткий період розвитку української культури в 20—30-ті роки минулого століття образно називають «українським Відродженням». Саме тоді, в колишній столиці України місті Харкові, підібралася ціла когорта чудових українських письменників, поетів, драматургів, художників — Микола Куліш, Остап Вишня, Григорій Епік, Михайло Яловий, Олекса Слюсаренко, Микола Бойчук, Лесь Курбас, Валер'ян Підмогильний, Павло Філіпович, Майк Йогансен, Михаль Семенко та багато інших. Їхня проза, поезія, драматургія, художній живопис викликали величезний резонанс у суспільстві своєю неповторністю, самобутністю, новаторством.

Проте, починаючи з середини 30-х років минулого століття, творчість практично усіх цих митців піддалася нищівній критиці за ухил від «лінії партії», а самих авторів репресували — піддали громадському осуду, тюремному ув'язненню і навіть розстрілу. Цей період української історії назвали вже «розстріляним Відродженням».

У Харківському районі, до речі, також проживало чимало діячів української національної культури, які зазнали репресій за свої погляди, літературну та громадську діяльність. Скажімо, молодий письменник з Черкаських Тишків Нагорський одразу включився до бурхливого літературного життя молодої столиці.

Стенд, присвячений життю і творчій діяльності Василя Нефеліна (Нагорського)

Хабарів сад

Саме в цей період Нагорського призначають директором семирічної школи в селі Черкаські Тишки, які він назвав Козацькими Лужками у своїй автобіографічній повісті «Ранок його життя». Школа розташовувалася в так званому маєтку «Хабарів сад» — великому поміщицькому будинку, який утопав у зелені густого фруктового саду та рясних квітучих гронах кущів бузку. Цю стару школу та «Хабарів сад» письменник часто згадує в своїй повісті.

До речі, головні персонажі цієї повісті носять прізвища, які до цього часу характерні для Черкаських і Руських Тишків — Лаптій, Мац, Холодний, Штанагей та ін. Інша романтична повість Василя Нефеліна (Нагорського) називається «Такий поганий птах». Саме вона та деякі інші твори письменника викликали нищівну критику офіційних «літературознавців». Після цього письменника зняли з директорства, а потім засудили до 10 років заслання. До речі, свій псевдонім «Нефелін» Нагорський привіз із заслання, запозичивши його від назви сибірського мінералу.

Педагог-організатор Людмила Тімченко демонструє книги Бориса Грінченка, зібрані в краєзнавчому музеї

Вільховий Яр

Краєзнавці та слідопити школи на чолі з вчителькою Марією Макаренко відкрили чимало цікавих фактів із життя відомих особистостей. Ще кілька десятиліть тому вони висунули припущення, що саме поблизу Руських Тишків народився і виріс інший відомий український письменник, вчений, педагог, громадський діяч Борис Грінченко — упорядник унікального тлумачного словника української мови. Народився він у Вільховому Яру. Мова йде саме про Тишківський хутір, як про це свідчать факти з біографії митця. У 60-ті роки XX століття біля села Руські Тишки було створено 7 штучних водоймищ-ставів. На території «четвертого» ставка і знаходився Вільхів Яр, який затоплено водою.

Плекати надбання

У краєзнавчому музеї Русько-Тишківської загальноосвітньої школи відкрито експозицію, присвячену життю і творчій діяльності знаних земляків — Іллі Рєпіна, Василя Нефеліна, Бориса Грінченка та ін. Для створення цієї експозиції були використані матеріали, які учні та вчителі школи отримали з архівів, від старожилів села, під час досконалого вивчення біографії митців. Чимало зусиль для створення цього музею доклали вчителі -літературознавці Марія Макаренко, Олександра Холод, Людмила Тімченко та ін.

— Ми ретельно плекаємо і примножуємо історичні надбання нашого села, — розповідає педагог-організатор Людмила Тімченко. — Кілька років триває тісна співпраця з викладачами, науковцями і студентами Київського міського педагогічного університету ім. Б. Грінченка. Під час візиту до Руських Тишків делегації цього університету, нашому музею урочисто передали копію свідоцтва про народження Бориса Грінченка, де сказано, що народився він 9 грудня 1863 року на хуторі Вільхів Яр поблизу Тишків. Тобто відтепер у нас є документальне підтвердження припущення нашої колишньої вчительки Марії Макаренко, яка вперше розповіла про ймовірне місце народження Бориса Грінченка на хуторі Вільхів Яр.

Василь ЧИГРИН, фото автора

Від автора

Висловлюю щиру вдячність директору Русько-Тишківської ЗОШ Ірині Сухіцькій, працівникам обласного архіву та співробітникам Харківського літературного музею за допомогу при підготовці цього матеріалу.

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. Тел./факс 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 2-466
Тираж план. 10709 примірників.
Передплатний індекс 61805